

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-13Csp/1033/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520207489
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7520207489.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466 so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zast: JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190 o zaplatenie 1.120 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.120 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á nárok na náhradu trov celého konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Košice - okolie dňa 7.12.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 1.120 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, ako aj náhradu trov tohto konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere D. XXXXXXXXXXXX dňa 20.4.2011 a Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX E. dňa 21.6.2011. Obe zmluvy obsahovali dohodu o zrážkach zo mzdy ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa. Z dôvodu, že uvedené dohody o zrážkach zo mzdy sa priečia dobrým mravom a preto ide o neplatný právny úkon a taktiež ide o neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobca podal proti žalovanému na Okresnom súde Košice - okolie žalobu o určenie, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne na základe predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy k zmluvám o úvere D. XXXXXXXXXXXX F. D. XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na to, že žalobca na predmetné zmluvy veriteľovi uhradil finančné prostriedky aj vzhľadom na vykonané zrážky zo mzdy, ktoré značne prevyšovali poskytnuté plnenie zo strany veriteľa, na ktoré veriteľ nemal právny nárok, na strane veriteľa došlo k bezdôvodnému obohateniu, preto sa žalobca okrem určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné, domáhal aj vydania bezdôvodného obohatenia v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice - okolie pod sp. zn.: 7C/645/2015. Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 23.2.2017, vydaným pod sp. zn.: 7C/645/2015 - 90, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2018, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.6.2018, vydaným pod sp. zn.: 2Co/265/2017, došlo zo strany súdu k určeniu, že dohody o zrážkach zo mzdy k predmetným zmluvám o úvere sú neplatné ako aj k právoplatnému uloženiu povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4.493,99 EUR spolu s príslušenstvom a to z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, ktorého integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a

úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa garantovaných ustanoveniami § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bližšie špecifikovaných v predmetných rozhodnutiach. Vzhľadom na tieto skutočnosti a na nižšie citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie, ktorého sa podanou žalobou domáhal. Žalobca si touto žalobou uplatňoval nárok na vydanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.120,- eur zo strany žalovaného a náhrady trov konania.

3. Súd žalobu spolu s prílohami doručil žalovanému dňa 18.1.2021, o čom svedčí doručka na čl. 42.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 05.02.2021, v ktorom uviedol (súd uvádza stručný výpis), že neuznáva žalobcom vznesený nárok na finančné zadostučinenie ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Žalovaný zdôraznil, že žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadostučinenie. Žalovaný mal za to, že žalobcovi finančné zadostučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadostučinenia, žalobcovi nevznikla. Žalovaný mal vedomosť a rešpektuje rozhodnutie vydané v konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie pod sp. zn. 7C/645/2015. Žalovaný mal za to, že rozsudok Okresného súdu Košice - okolie má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považoval vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadne priznanie náhrady finančného zadostučinenia za neprimerané. Konanie žalobcu formou žaloby na priznanie finančného zadostučinenia nie je adekvátne okolnostiam. Žalobca sa teda mohol brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu. Zároveň žalovaný žiadal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli.

5. V replike k vyjadreniu žalovaného k žalobe žalobca uviedol, že s argumentáciou žalovaného v podanom vyjadrení nesúhlasí, považoval ju za zavádzajúcu a nezohľadňujúcu aktuálnu právnu úpravu ani rozhodovaciu prax v konaniach o priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Tvrdenie žalovaného, že „priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak...“, považoval žalobca za zavádzajúce, zákon totiž nikde nedefinuje ako podmienku vzniku nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie skutočnosť deklarovanú žalovaným „porušenie práva nie je už možné napraviť inak“. Žalobca mal za to, že o tom, že právo na primerané finančné zadostučinenie spotrebiteľovi patrí ak porušenie práva nie je už možné napraviť inak, je v priamo rozpore s ustanovením § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v zmysle tam stanovených podmienok, sa na vznik takého práva explicitne vyžaduje úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde, ktoré predchádza vzniku práva na primerané finančné zadostučinenie, kde pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, zruší rozhodcovský rozsudok, určí neprijateľnú zmluvnú podmienku a pod. S tvrdením žalovaného, že „Žalovaný má za to, že rozsudok Okresného súdu Košice - okolie, ktoré uvádza žalobca má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie.“ žalobca nesúhlasí, nakoľko zrejším účelom predmetného ustanovenia § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. je jednak odradiť podnikateľov od porušovania práv spotrebiteľa (preventívna funkcia) a kompenzovať neprávny stav vzniknutý porušením práv spotrebiteľa (kompenzačná funkcia). Rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 7C/645/2015-90 zo dňa 23.02.2017, potvrdené Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/265/2017 zo dňa 21.06.2018 deklarovalo porušenie žalobcovho práva žalovaným a v merite veci rozhodlo o jeho ochrane spôsobom vyplývajúcim z právnych noriem, najmä ustanovenia § 9 a § 11 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 52 a nasl. ako aj § 551 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Predmetné rozhodnutie nepredstavovalo sankciu ako to žalobca nesprávne uviedol. Bolo nájdením práva - uvedením (spotrebiteľského) vzťahu do právneho súladu. K tvrdeniu žalovaného, že „Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadostučinenia, žalobcovi nevznikla.“ mal žalobca za to, žalovaný uvádzal fabulované podmienky, pre ktorých nesplnenie nemal mať žalobca nárok na primerané finančné zadostučinenie, čo je v rozpore s toho času platným a účinným ustanovením § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný silene navodzoval dojem o nutnosti vzniku ujmy (ako podmienky vzniku nároku

na primerané finančné zadosťučinenie) a potrebe vysvetlenia "za čo konkrétne sa primerané finančné zadosťučinenie ako satisfakcia má priznať". Žalobca k tvrdeniu žalovaného, ktorý tvrdil, že konanie žalobcu formou podania žaloby na priznanie finančného zadosťučinenia nie je adekvátne okolnostiam a žalobca sa teda mohol brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania, má žalobca za to, že uvedené tvrdenie žalovaného, podľa ktorého presúva podiel zodpovednosti za vznik súčasného konania na žalobcu je bez právneho významu z nasledujúcich dôvodov:

a) K porušeniu spotrebiteľského práva došlo žalovaným, nie žalobcom. Ak by tomu tak nebolo pôvodné ani súčasné konanie by nevzniklo.

b) V každom štádiu pôvodného súdneho konania mohlo dôjsť k uzavretiu mimosúdnej dohody (ktorej ak by aj obsahom bolo zaplatenie celého v pôvodnom konaní uplatňovaného nároku) čím by nedošlo k splneniu podmienky - "úspešného uplatnenie nároku na súde" potrebnej na vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie.

c) Pred začatím pôvodného súdneho konania aj pred začatím tohto konania bola žalovanému adresovaná predžalobná výzva, ktorej vyhovením by nedošlo k vzniku súdneho konania a súvisiacich trov.

6. Žalovaný v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 09.03.2021 k vyjadreniu žalobcu uviedol, že sa dostatočne vyjadril ku všetkým relevantným skutočnostiam prostredníctvom svojich predošlých podaní, na ktorých trval v celom rozsahu. Žalovaný mal za to, že domáhanie žalobcu primeraného finančného zadosťučinenia, nezodpovedá požiadavke všeobecnej spravodlivosti, nebolo by vhodné ju priznať. Žalovaný považoval vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadne priznanie náhrady finančného zadosťučinenia za neprimerané.

7. Rozsudkom sp.zn. 13Csp/1033/2020-89 zo dňa 8.11.2022 Okresný súd Košice - okolie I. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.120eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a II. výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

8. Predmetný rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 30.11.2022 a žalovanému dňa 5.12.2022.

9. Autorizovaným elektronickým podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 14.12.2022 podal žalovaný voči rozsudku sp.zn. 13Csp/1033/2020-89 zo dňa 8.11.2022 v plnom rozsahu odvolanie.

10. Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 6CoCsp/16/2023- zo dňa 12.6.2023 zrušil rozsudok v plnom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 19.9.2023, ktorého sa nezúčastnil žalobca, dostavil sa jeho právny zástupca. Nedostavil sa žalovaný, ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

12. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12. júna 2023 č.k. 6CoCsp/16/2023 - 130 zrušil rozsudok a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach bolo predmetom sporu posúdenie primeranosti nároku žalobcu uplatneného žalobou o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.120 eur s prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci vychádzajúc z jednotlivých kritérií tak, ako ich uviedol krajský súd vo svojom uznesení.

14. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

15. Súd skonštatoval, že pokiaľ ide o skúmanie vzniknutej, resp. hroziacej ujmy, s ktorou malo byť spojené porušenie práv spotrebiteľa, podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (platného a účinného po 10.06.2013) v zmysle ust. § 3 ods. 5 proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde

domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len 3 „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. - ujmu nie je potrebné preukazovať a na vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotné úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde. Vznik ujmy, resp. hrozba jej vzniku na strane spotrebiteľa nie je pojmovým znakom pre vznik nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Tento názor podporuje aj v súčasnosti už ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 7Cdo/92/2021). Aj napriek tomu možno v zhode s tvrdením žalobcu konštatovať vznik ujmy spotrebiteľovi minimálne v psychickej rovine, a to záťažou spôsobenou súdnym vymáhaním údajných nárokov žalovaného, na ktoré z hľadiska hmotného práva nemal nárok, v dôsledku čoho spotrebiteľ bol nútený hájiť svoje porušené práva a domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Súdny proces nepochybne predstavuje pre spotrebiteľa ako bežného občana určitú záťaž, ktorá napriek tomu, že ujma nie je v súčasnej právnej úprave jedným z definičných znakov práva na primerané finančné zadosťučinenie, umocňuje oprávnenosť tohto práva žalobcu. Úspešný výsledok súdneho konania nebol istý a preto až do právoplatného skončenia bol v určitej neistote najmä čo sa týka končeného dopadu z finančného hľadiska.

16. Pokiaľ ide o rozsah, v akom dodávateľ porušil svoje povinnosti a výška majetkového plnenia, ktoré dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa, rozsah porušenia týchto povinností najlepšie demonštruje práve výška majetkového plnenia, ktoré dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa, teda to o čo sa žalovaný na úkor spotrebiteľa bezdôvodne obohatil a čo sa ešte snažil získať. V prejednávanom prípade žalovaný na podklade úverových zmlúv č. XXXXXXXXXX F. XXXXXXXXXX sa domohol zo strany žalobcu plnení minimálne celkovo v sume 5.643,99 eur, teda o 4.493,99 eur viac, než na čo mal nárok (z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov, resp. z dôvodu neplatnosti dohody o výške odplaty za poskytnutie úveru pre jej priamy rozpor so zákonom i s dobrými mravmi). Táto suma 4.493,99 eur tak vyjadruje rozsah porušenia povinností dodávateľa, pričom v danej súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že žalovaný sa okrem tohto plnenia domáhal voči žalobcovi ešte aj ďalších plnení, a to prostredníctvom zrážok zo mzdy žalobcu vykonávaných na podklade neprijateľných a neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy. Je preto možné prijať záver o tom, že v prípade, ak by žalobca aktívne nekonal a nedomáhal sa ochrany svojich práv súdnou cestou, rozsah tohto obohatenia by celkom evidentne bol omnoho väčší.

17. Pokiaľ ide o skúmanie trvania protiprávneho stavu, v tomto smere je potrebné skúmať to, kedy po prvýkrát došlo k porušeniu práv spotrebiteľa až do momentu, kedy došlo k zavŕšeniu procesu jeho ochrany. Vzhľadom na to, že porušenie práv spotrebiteľa v prejednávanom prípade spočíva v nedodržaní jednotlivých povinností dodávateľa konať s odbornou starostlivosťou už pri uzavretí úverovej zmluvy, už momentom uzavretia jednotlivých úverových zmlúv došlo k navodeniu protiprávneho stavu, keď dodávateľ predložil spotrebiteľovi úverové zmluvy, ktoré svojim obsahom odporujú príslušným právnym predpisom a na podklade ktorých dodávateľ sa následne domáhal plnení, na ktoré nemal akýkoľvek právny nárok. Keďže k uzavretiu predmetných úverových zmlúv došlo v dňoch 20.04.2011 a 21.06.2011, od tohto okamihu trval protiprávny stav, ktorý trval až do momentu zavŕšenia ochrany práv spotrebiteľ k čomu došlo dňa 13.02.2019 (teda po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým spotrebiteľovi bol priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia), kedy dodávateľ vrátil spotrebiteľovi sumu, o ktorú sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Protiprávny stav tak v prejednávanom prípade trval takmer 8 rokov, počas ktorých žalovaný nekalým spôsobom vymáhal od žalovaného rozličné plnenia, na ktoré nemal akýkoľvek právny nárok a počas ktorých spotrebiteľ žil v neustálej neistote spojennej s tým, že sám nevedel, dokedy ešte bude od neho dodávateľ vymáhať jednotlivé plnenia a v akej výške.

18. Ochrana práv spotrebiteľa súdnou cestou bola v prejednávanom prípade nesporne nevyhnutná, nakoľko aj napriek tomu, že istina poskytnutých finančných prostriedkov dosahovala celkovo sumu iba 1.150 eur (800 eur + 350 eur), žalovaný vymohol zo strany žalobcu plnenie až v sume 5.643,99 eur a ďalších plnení sa ešte prostredníctvom zrážok zo mzdy žalobcu domáhal. Žalovaný navyše

odmietal vydať žalobcovi sumu bezdôvodného obohatenia a takisto naďalej zotrval na podanej žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy, pričom spotrebiteľ ani jeho zamestnávateľ nemali akúkoľvek možnosť bez zásahu konajúceho súdu ovplyvniť takýto výkon zrážok zo mzdy. Ochrana práv spotrebiteľa súdnou cestou tak bola v prejednávanej príhode nevyhnutná. V súvislosti s uvádzaným je zrejmé, že takýmto spôsobom došlo k nesporným zásahom do súkromného života spotrebiteľa, keďže v dôsledku vymáhania horibilných plnení zo strany žalobcu prostredníctvom zrážok zo mzdy vykonávaných na podklade neprijateľných a neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy spotrebiteľ bol obmedzený v plnení svojich základných osobných potrieb a potrieb svojej rodiny. Zásah do súkromného života spotrebiteľa možno vidieť aj v tom, že po podaní žaloby spotrebiteľ žil v neistote, či bude v danom konaní úspešný, pričom po celý čas znášal aj to riziko, že po skončení konania v prospech dodávateľa bude musieť dodávateľovi vydať ďalšie plnenia, navýšené o trovy daného konania. Teda je zrejmé, že k zásahom do súkromného života spotrebiteľa dochádzalo nielen jeho nekalým konaním predchádzajúcim súdnemu konaniu, ale aj počas samotného súdneho konania.

19. Pokiaľ ide o reparáciu vzniknutej ujmy v majetkovej sfére spotrebiteľa ako kritéria posudzovania primeranosti uplatneného/priznaného nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia, na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že žalovaný po celý čas odmietal dobrovoľne žalobcovi vrátiť sumu, o ktorú sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. K vydaniu tohto bezdôvodného obohatenia došlo až na podklade Rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 23.02.2017, vydaného pod sp. zn.: 7C/645/2015 - 90, ktorým súd priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia celkovo v sume 4.493,99 eur s príslušenstvom. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2018 a vykonateľnosť dňa 07.08.2018. Napriek tomu, že žalovaný bol povinný vydať bezdôvodné obohatenie v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, sumu bezdôvodného obohatenia vydal žalobcovipodľa jeho tvrdenia až ku dňu 13.02.2019, teda po viac ako po pol roku odo dňa právoplatnosti daného rozhodnutia. Keďže žalovaný dobrovoľne nevydal bezdôvodné obohatenie v lehote stanovenej konajúcim súdom, existovala reálna hrozba, že žalobca bude nútený domáhať sa uspokojenia jeho nárokov núteným výkonom tohto rozhodnutia (prostredníctvom exekúcie).

20. Suma uplatneného a zároveň priznaného nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak predstavuje zhruba iba 25 % oproti sume, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, a to za použitia neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík. Takáto výška uplatneného nároku korešponduje s príslušnou rozhodovacou praxou všeobecných súdov Slovenskej republiky, ktoré v obdobných konaniach nezriedka priznávajú spotrebiteľom ďaleko vyššiu hodnotu primeraného finančného zadosťučinenia, v niektorých prípadoch dokonca totožnú s výškou napríklad získaného bezdôvodného obohatenia na úkor spotrebiteľa (teda 100 %) alebo s výškou sumy, o ktorú sa dodávateľ snažil na úkor spotrebiteľa obohatiť (pozri napr. Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 16.10.2018, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 21Co/31/2018, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 29.05.2018, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 6Co/104/2017, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 24.08.2017, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 7Co/23/2017, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 19Co/30/2018).

21. Pokiaľ ide o kritérium pre posúdenie primeranosti uplatneného/priznaného nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia spočívajúce v zohľadnení miery odškodnenia v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch, jedná sa o odškodnenia spočívajúce napríklad v náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov a podobne. V tejto súvislosti možno poukázať na to, že suma priznaného nároku ani z ďaleka nedosahuje mieru odškodnenia v nezriedkavom množstve vyššie uvedených prípadov, keď miera takýchto odškodnení sa prakticky pohybuje až na úrovni niekoľko desiatok tisíc eur. Ako príklady možno uviesť: Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2022, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 9Cdo/8/2022, ktorým dovolací súd odmietol dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil ako vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol priznaný nárok na náhradu bolestného v sume 8.341,50 eur a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23.655 eur, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 15.04.2021, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 9Co/16/2020, ktorým odvolací súd potvrdil ako vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol priznaný nárok na náhradu bolestného v sume 23.717,38 eur a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 65.920 eur, Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.10.2022, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 20Co/30/2021, ktorým odvolací súd potvrdil ako vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol priznaný nárok na náhradu

za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 16.615,70 eur, Rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 01.03.2023, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 1C/108/2022, ktorým konajúci súd konštatoval škodu na zdraví spôsobenú v dôsledku dopravnej nehody vo výške 10.197 eur. Je evidentné, že suma priznaného nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v prejednávanej veci nie je v zjavnom nepomere oproti odškodneniam priznávaným v iných, závažnejších veciach, ktoré sa nezriedka priznávajú v sumách niekoľko desiatok tisíc eur.

22. Žalobca sa vyjadril k uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podaním zo dňa 27.06.2023. Súd v zhode s argumentáciou žalobcu považuje výšku žalobcom uplatňovaného nároku v sume 1.120 eur za primeranú a to najmä s ohľadom na to, že: aj napriek tomu, že vznik, resp. hrozba vzniku ujmy nie je pojmovým znakom pre vznik nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, konaním žalovaného preukázateľne došlo k ujme na strane žalobcu, a to tak v majetkovej rovine, keď žalobca nemohol disponovať so značnou časťou svojho príjmu a táto bola poukazovaná žalovanému bez akéhokoľvek nároku, ako aj v nemajetkovej rovine, keď žalobca bol vystavený pocitom strachu, tiesne a úzkosti, výška uplatneného nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia nedosahuje ani 1/4 oproti sume, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, - celý protiprávny stav trval zhruba 8 rokov, počas ktorých žalovaný neoprávnene zasahoval do práv žalobcu ako spotrebiteľa a odmietal od takýchto zásahov dobrovoľne upustiť, spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou, s čím je spojená potreba vynaloženia nákladov na takéto konanie a hrozba znášania povinnosti nahradiť trovy konania žalovanému v prípade jeho úspechu, aj napriek právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie žalovaný pomerne dlhú dobu túto povinnosť neplnil a k jej splneniu došlo až zhruba po pol roku odo dňa právoplatnosti a vykonateľnosti daného rozhodnutia (napriek tomu, že predmetnú povinnosť mal splniť do troch dní), výška odškodnenia v obdobných prípadoch sa pohybuje na omnoho vyššej úrovni, než akú požaduje žalobca, výška uplatneného nároku nie je neprimerane vysoká ani oproti iným odškodneniam priznávaným v závažnejších prípadoch.

23. V prípade primeraného finančného zadosťučinenia ide o nárok, ktorý podlieha voľnej úvahe súdu, ktorá však musí byť podložená konkrétnymi skutkovými okolnosťami, je potrebné vychádzať z povinnosti žalobcu tvrdiť a preukázať rozhodujúce skutočnosti, ktoré ho viedli k uplatneniu primeraného finančného zadosťučinenia práve v požadovanej výške. Súd poukazuje, že náprava vo vzťahu k danému porušeniu práv spotrebiteľa - žalobcu už bola poskytnutá v základnom konaní. Žalobcom požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1.120 eur, sa súdu javí ako primerané, bez potreby moderovať jeho výšku.

24. Súd má za to, že priznané primerané finančné zadosťučinenie v uplatnenej výške poskytne žalobcovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Primerané finančné zadosťučinenie v danej výške nebude slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ostane na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že právny vzťah medzi stranami je potrebné posúdiť podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj ako „OZ“), ďalej podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákonníka (ďalej v texte aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa („ďalej ako zákon o ochrane spotrebiteľa“). Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

27. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ

zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

28. Na základe vyššie uvedeného zákonného ustanovenia sa žalobca ako spotrebiteľ domáha toho, aby mu súd priznal primerané finančné zadosťučinenie. Z dikcie predmetného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že na úspešné uplatnenie tohto práva spotrebiteľa je potrebné splniť jednak podmienku úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj inými osobitnými predpismi, ako napríklad v tomto prípade ide o zákon o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 129/2010 Z.z.) a v neposlednom rade aj o Občiansky zákonník (zákon č. 40/1964 Zb.), ale aj to, či tu odôvodnene vznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia s ohľadom na individuálnu povahu sporu. Podľa § 186 ods. 1 CSP, skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§355 ods.1, § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods.1 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).